

รู้จักภาพจำลอง

ถึง เหล่าผู้เล่นและทุกคนที่มีส่วนร่วมในโครงการ

ก่อนอื่นขอขอบคุณทุกคนที่ให้ความสนใจเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของโครงการนี้ ตั้งแต่ช่วงเตรียมงานเป็นต้นมา กระทั่งถึงวันงานจริงคงจะเป็นช่วงเวลาที่น่าประทับใจสำหรับหลาย ๆ คน ขอขอบคุณจากใจจริงที่ทุกคนร่วมมือร่วมใจกันสรรค์สร้างให้โครงการอันเกิดจากภาพฝันได้ก่อเป็นรูปร่าง ค่อย ๆ เติบโตจนกลายเป็นจริงได้

เราเชื่อว่ากิจกรรมนี้ไม่เหมือนกิจกรรมใดที่หลาย ๆ คนเคยทำมา ทั้งนี้เพราะเป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่ทั้งในมิติของข้อมูล จำนวนผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนลักษณะการทำงานข้ามคณะ - มหาวิทยาลัย เรียกได้ว่าหากผ่านโครงการนี้ไปได้ คงไม่มีโครงการใดที่ต้องหวั่นเกรง

โครงการนี้เป็นประตูเปิดทางให้เราได้พบกับผู้เล่นที่มีใจรักประชาธิปไตยและฝึกฝนงานการเมืองซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่เรารู้สึกเป็นอย่างยิ่ง ขอให้โครงการนี้เป็นพื้นที่ให้ทุกคนได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ ความรู้ใหม่ รวมไปถึงได้สร้างมิตรภาพ มีเพื่อนคู่คิดร่วมพิชิตปัญหาสังคมต่อไปในอนาคตนะครับ

คำร้อยคำ เรื่องล้านเรื่อง ถ้อยความอีกมากมายที่เราอยากพูดกับทุกคน ทั้งในนามฝ่าย /พรรค หรือเชิงบุคคล ที่กระดาษเพียงหนึ่งหน้าคงจะบรรยายถ้อยคำเหล่านั้นได้ไม่หมด จึงขอพูดสั้น ๆ ว่า

‘ขอให้สนุกกับการเรียนรู้ ขอให้สนุกกับการเป็นต้นกล้าแห่งการเปลี่ยนแปลง’

สังคมเราจะดีขึ้นได้ หากใช้เพียงแค่เพราะเรามีนักการเมืองดีอยู่เต็มสภา หรือมีคนเก่งจำนวนมากอยู่ในคณะรัฐมนตรี หากแต่เป็นเพราะประชาชนทุกคนร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง และเชื่อใจในระบอบการปกครองที่อำนาจอสูงสุดเป็นของประชาชน

**ขอให้ประชาธิปไตยกลับมาสถิตมั่นในสังคมไทย
ขอให้อนาคตอันสดใสอยู่ในมือของพวกเขา**

ยินดีต้อนรับสู่โครงการรัฐสภาจำลองจุฬาฯ ประจำปีการศึกษา 2565

รพีพัทธ์ สงวนพันธุ์ (เกิด)

แนะนำสมาชิกสำคัญ ในสภาผู้แทนราษฎร

หน้าที่สำคัญ

เป็นประธานของที่ประชุม และต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่
กำกับดูแลการดำเนินกิจการของสภา
ควบคุมการรักษาความสงบเรียบร้อยในที่ประชุม ตลอดถึงบริเวณสภา
เป็นผู้แทนสภาในกิจการภายนอก
แต่งตั้งกรรมการเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อกิจการของสภา

ประธานรัฐสภา

รพีพัทธ์ สงวนพันธุ์
(เกิด)

รองประธานรัฐสภาคนที่ 1

อิสริยา ภัทร์ศิริกุล (พลอย)

รองประธาน รัฐสภาคนที่ 2

ศวัสกร ปิติวรยุทธ (กร)

แนะนำหัวหน้าและเลขาธิการพรรคการเมือง

หัวหน้าพรรค

จินตจุฑา พันธุ์ทองคำ (การ์ตูน)

เลขาธิการพรรค

วิระวัฒน์ จงจิรมงคลชัย (มาร์ค)

ไทยเท่าเทียม

"เท่าเทียม ทัวถึง เป็นธรรม"

พรรคการเมืองที่สนับสนุนแนวคิดความเท่าเทียมและ
ความเป็นธรรมสำหรับประชาชนทุกคน โดยใช้เครื่องมือ
รัฐสวัสดิการเข้ามาลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ อีกทั้ง
สนับสนุนให้ความเจริญแผ่ขยายไปสู่ท้องถิ่นได้อย่าง
เท่าเทียมด้วยวิธีการกระจายอำนาจสู่มือของคนในพื้นที่เอง

แนะนำหัวหน้าและเลขาธิการพรรคการเมือง
กรีนแห่งประเทศไทย

หัวหน้าพรรค
อัญชิสรา บุญแก้ว (ดาหลา)

เลขาธิการพรรค
โอฟบ สมหา (บัตเตอร์เบียร์)

**"ไปด้วยกรีน ไปได้ไกล
(Go Green, Go Far)"**

พรรคการเมืองที่สนับสนุนแนวคิดการเมืองเพื่อสิ่งแวดล้อม
และมีความเชื่อว่าปัญหาใด ๆ ควรถูกแก้ไขอย่างมีส่วนร่วม
ของคนทุกระดับในสังคม เพื่อสร้างสภาวะความยั่งยืนให้
เกิดขึ้นในสังคมอย่างแท้จริง

แนะนำหัวหน้าและเลขาธิการพรรคการเมือง

เสรีนิยมไทย

หัวหน้าพรรค

ธัญญา จินดาอุดม (ผิงผิง)

เลขาธิการพรรค

กρνดณัฒ พฒนณกัศเรศษฐัฎก (ปัฒ)

"เปิดกว้างทางความคิด
ยึดมั่นหลักเสรี นำพาชาติไทยสู่สากล"

พรรคการเมืองที่เชื่อในแนวคิดทุนนิยมแบบเสรี ซึ่งมุ่งเน้นที่จะลดบทบาทของภาครัฐในทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนแทน อีกทั้งมีการสนับสนุนการเข้ามาของเทคโนโลยีเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกของประชาชนอย่างเต็มที่อีกด้วย

แนะนำหัวหน้าและเลขาธิการพรรคการเมือง

ไทยพัฒนาไทย

หัวหน้าพรรค

พรหมพร เพ็ชรเพ็ง (พิมพ์พร)

เลขาธิการพรรค

ปรมัตต์ ธนสิทธิ์สมบูรณ์ (ปอป๋อ)

"พัฒนาเศรษฐกิจ ยกระดับชีวิตไทยทั้งชาติ"

พรรคการเมืองที่มุ่งเน้นความสนใจไปทางด้านเศรษฐกิจเพื่อ
คนทุกกลุ่มเป็นหลัก ผ่านการใช้นโยบายการเงินและการคลัง
ระดับชาติในการแก้ไขปัญหาปากท้อง และเปิดทางให้ภาค
ท้องถิ่นที่เข้าใจปัญหาเข้ามามีส่วนร่วมในเวลาเดียวกัน

แนะนำหัวหน้าและเลขาธิการพรรคการเมือง

พลังท้องถิ่น

หัวหน้าพรรค
อฟฏอล สาและ (ต๋อง)

เลขาธิการพรรค
ตุลยธิดา โพรธารมย์ (ตุล)

"พลังท้องถิ่นคือ พลังแห่งแผ่นดิน"

พรรคการเมืองที่สนับสนุนแนวคิดท้องถิ่นนิยม และมีความเชื่อ
ว่าการแก้ไขปัญหาของประเทศ จำเป็นต้องเริ่มต้นด้วยการ
กระจายอำนาจ ผ่านการจำกัดอำนาจรัฐส่วนกลางให้น้อยลง
และเพิ่มอำนาจรัฐบาลท้องถิ่นให้มีบทบาทและอำนาจเพิ่มมากขึ้น

แนะนำหัวหน้าและเลขาธิการพรรคการเมือง

ซ้ายไทย

หัวหน้าพรรค

พงศธรณ์ ตันเจริญ (บอย)

"เป็นพรรคการเมือง
ของประชาชนผู้ถูกกดขี่
และถูกเอารัดเอาเปรียบ
จากระบบทุนนิยม"

พรรคการเมืองที่ยึดมั่นในอุดมการณ์สังคมนิยม (Socialism)
ตามแนวทางมาร์กซิสต์ ผ่านระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชน
ทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ต่อต้านและปลดแอก
จากระบบตลาดแบบเสรีนิยมใหม่ที่ขูดรีดเอารัดเอาเปรียบ
มนุษย์ และเชิดชูนโยบายที่นำไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ยุติธรรม
สำหรับทุกคน

ข้อปฏิบัติและระเบียบ มารยาทในการประชุมสภาฯ

ผู้เข้าร่วมการประชุมต้องปฏิบัติตาม
กฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ดังต่อไปนี้

1. แต่งกายด้วยชุดสุภาพ ซึ่งหมายรวมถึงชุดประจำชาติ ชุดสากลนิยม ชุดประจำท้องถิ่น
2. ให้เกียรติประธานในที่ประชุม และผู้เข้าร่วมประชุม ด้วยการเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง
3. สวมป้ายห้อยคอเพื่อแสดงตัวตนระหว่างการประชุมเสมอ
4. ปิดเสียงของเครื่องมือสื่อสารทุกชนิด ไม่พูดคุย งดการส่งเสียงดังระหว่างการประชุม
5. ยึดถือและพึงปฏิบัติตาม 'ข้อบังคับการประชุมสภาจำลอง พ.ศ.2566' ในการประชุม
6. หากมีข้อสงสัยใด ๆ เพิ่มเติม ให้สอบถามจากหัวหน้าพรรคการเมืองของท่าน

ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติรัฐสภาจำลอง (Procedure)

การเข้าชื่อเสนอร่างกฎหมาย (โดยฝ่ายวิจัยกฎหมาย Po Lab)

- > **ประธานสภา** บรรจुर่างกฎหมายเข้าสู่ระเบียบวาระตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนฯ

วาระ 1 : ขั้นรับหลักการ

(ที่ประชุมสภาใหญ่)

- > **ผู้เสนอร่างกฎหมาย** อภิปราย ชี้แจงหลักการและเหตุผล
- > **ส.ส.** อภิปรายเหตุผลสนับสนุน คัดค้าน หรือตั้งข้อสังเกตต่อร่างกฎหมาย
- > **ผู้เสนอร่าง** อภิปรายตอบข้อซักถามได้ตลอดการอภิปรายโดยแจ้งกับเลขาธิการและสรุปในขั้นสุดท้ายก่อนลงมติ
- > **ส.ส.** โหวต 'รับหลักการ / ไม่รับหลักการ' หากได้เสียงข้างมากของสภาฯ
จึงจะพิจารณาต่อในวาระที่สอง

วาระ 2 : ขั้นกรรมวิธีการ

(ห้องประชุมคณะกรรมการอนุกรรมการ และที่ประชุมสภาใหญ่)

- > ตั้ง**คณะกรรมการ** โดยให้ประธานกล่าวรายงานกรรมวิธีการตามบัญชีที่พรรคการเมืองเสนอ และส.ส. ลงมติรับรองรายชื่อดังกล่าว
- > **ส.ส.** เสนอกรรมวิธีการที่เห็นสมควรให้เป็นประธาน

ณ ที่ประชุมกรรมวิธีการ

- > กรรมวิธีการโหวตตำแหน่ง รองประธาน / โฆษกกรรมวิธีการ
- > อภิปรายเพื่อแบ่งหมวดหมู่ประเด็น เพื่อศึกษาการแก้ไขร่างกฎหมาย
- > เสนอตั้งคณะอนุกรรมการ ตามบัญชี โดยแบ่งตามสัดส่วนโควตาจำนวนที่นั่งของแต่ละพรรคการเมือง + นักวิชาการจำแลง

ณ ที่ประชุมอนุกรรมการ

- > รวบรวมข้อมูล และศึกษาแนวทางกรณีศึกษาอื่น ๆ
เพิ่มเติมในประเด็นที่ได้รับมอบหมาย
- > เสนอกลับไปยังคณะกรรมการ

ณ ที่ประชุมกรรมการ

- > พิจารณา อภิปรายรายละเอียดจากอนุ แก่ไขตาม
- > กมธ. แต่ละคนที่ไม่เห็นด้วยกับเสียงส่วนใหญ่มีสิทธิ ‘สงวนความเห็น’
- > นำร่างกฎหมายเข้าที่ประชุมสภาฯ เพื่อลงมติไล่เรียงทีละมาตรา

ณ ที่ประชุมสภาใหญ่

- > กมธ.เสียงส่วนใหญ่ อภิปรายชี้แจงผลการศึกษาการแก้ไข
- > กมธ.เสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็น ได้อภิปราย
- > ส.ส. อภิปรายสนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
- > ลงมติพิจารณา ‘เห็นชอบ / ไม่เห็นชอบ’ ไล่เรียงทีละมาตรา
(รวมถึงที่กมธ.สงวนความเห็นไว้) จึงจะพิจารณาต่อในวาระที่สามต่อไป

วาระ 3 : ขั้นตอน

(ที่ประชุมสภาใหญ่)

- > ไม่มีการอภิปรายใด ๆ ในขั้นนี้ เป็นการลงมติเห็นชอบกฎหมายทั้งฉบับ
- > ส.ส. ลงมติ ‘เห็นชอบ / ไม่เห็นชอบ’ หากได้เสียงข้างมากของสภาฯ
ร่างกฎหมายจึงจะผ่าน

ระบบรัฐสภาเบื้องต้น 101

รัฐสภาเป็นองค์กรสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ทำหน้าที่นิติบัญญัติโดยการตรากฎหมายต่าง ๆ เพื่อใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นการเชื่อมโยงอำนาจกันระหว่างอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหาร ประเทศไทยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง รัฐสภาในฐานะหนึ่งในสามอำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ โดยที่ผ่านมาประเทศไทยกำหนดรูปแบบรัฐสภา 2 รูปแบบหลัก ๆ ด้วยกัน ได้แก่ ระบบสภาเดียว และ ระบบสภาคู่ ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละสมัยตามบทบัญญัติที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับและสถานการณ์ทางการเมืองในแต่ละช่วงเวลา อีกทั้งในความเป็นรูปแบบสภาเดียวหรือสภาคู่ นั้น บางช่วงเวลาก็มีทั้งเป็นสภาที่มีสมาชิกมาจากการแต่งตั้งทั้งหมด หรือมาจากการแต่งตั้งรวมกับที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน หรือมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนทั้งหมด

สภาเดียว

จะมีชื่อเรียกของสภาแตกต่างกันไป คือ สภาผู้แทนราษฎร ช่วงภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ปี 2475 และ ปี 2495 หรือในบางช่วงเวลามีการตั้งสภาที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นให้มาทำหน้าที่รัฐสภา ส่วนใหญ่ตั้งขึ้นภายหลังเหตุการณ์รัฐประหาร ได้แก่ สภาร่างรัฐธรรมนูญ ปี 2502 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปี 2515, 2516, 2520, 2534, 2549, 2557 และสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ปี 2519

สภาผู้แทนราษฎร

สภาคู่

รูปแบบสภาคู่เริ่มนำมาใช้เป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญ 2489 ที่กำหนดให้รัฐสภา ประกอบด้วย พุทธสภาและสภาผู้แทน ต่อมารัฐธรรมนูญ 2490 ได้เปลี่ยนชื่อเรียก "พุทธสภา" มาเป็น "วุฒิสภา" จนปัจจุบัน ส่วน "สภาผู้แทน" บางช่วงใช้คำว่า "สภาผู้แทนราษฎร"

สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา

ระบบรัฐสภาจะมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไป ดังนี้

1. อำนาจนิตินบัญญัติ : เสนอ พิจารณา และแก้ไขกฎหมาย รวมไปถึงอนุมัติและยกเลิกการใช้กฎหมาย
2. อำนาจในการแก้ไขเพิ่มเติมรวมถึงอนุมัติการใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่
3. สรรหาและรับรองบุคคลมาเป็นนายกรัฐมนตรีโดยให้ประมุขแต่งตั้ง รวมไปถึงรับรองซึ่งบุคคลที่นายกรัฐมนตรีเสนอชื่อให้ประมุข (ซึ่งในไทยคือ พระมหากษัตริย์) แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี
4. อำนาจในการรับรอง ตรวจสอบ ควบคุม และถอดถอนฝ่ายบริหารประเทศผ่านการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)
5. ถอดถอนนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี รวมไปถึงอำนาจในการฟ้องร้องฝ่ายบริหารและตุลาการ
6. อำนาจในการให้ความเห็นชอบหรือให้สัตยาบันในเรื่องสำคัญ ๆ ของประเทศ เช่นการลงนามในสนธิสัญญา หรือการประกาศสงคราม เป็นต้น
7. การมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจบริหารผ่านการประชุมรัฐสภา

องค์ประกอบของรัฐสภา

ปัจจุบัน รัฐธรรมนูญ 2560 กำหนดให้รัฐสภาเป็นแบบสภาคู่ ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

สภาผู้แทนราษฎร

ประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน 500 คน ดังนี้

สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน 400 คน

สมาชิกซึ่งมาจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองจำนวน 100 คน

>อายุของสภาผู้แทนราษฎรมีกำหนดคราวละ 4 ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

วุฒิสภา

ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 200 คน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม (บทเฉพาะกาลกำหนดให้วาระเริ่มแรก วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 250 คน)

>อายุของวุฒิสภามีกำหนดคราวละ 4 ปีนับแต่วันประกาศผลการเลือก

มีประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา และประธานวุฒิสภาเป็นรองประธานรัฐสภา

หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ
- การพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณ

รายจ่ายประจำปี

งบประมาณร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย สภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 105 วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวนมาถึงสภาผู้แทนราษฎร

- การอนุมัติพระราชกำหนด
- การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

การตั้งกระทู้ถาม คือ คำถามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ตั้งคำถามรัฐมนตรีในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่โดยจะถามเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้ตามข้อบังคับการประชุมแห่งสภานั้น ๆ ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีการตั้งกระทู้ถามด้วยวาจาโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าไว้ด้วย ทั้งนี้ รัฐมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบกระทู้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน

• การเปิดอภิปรายทั่วไป

การเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 5 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรมีสสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลหรือทั้งคณะ โดยมติไม่ไว้วางใจต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

การเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อซักถามข้อเท็จจริงหรือเสนอแนะปัญหาต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรจะเข้าชื่อกันเพื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อซักถามข้อเท็จจริงหรือเสนอแนะปัญหาต่อคณะรัฐมนตรี โดยไม่มีการลงมติก็นได้

• การตั้งคณะกรรมการ

สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ หรือคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อกระทำกิจการ พิจารณา สอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ และรายงานให้สภาทราบตามระยะเวลาที่ สภากำหนด

• การให้ความเห็นชอบแต่งตั้งบุคคลเป็นนายกรัฐมนตรี

ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองแต่ละพรรคแจ้งต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง เฉพาะจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองที่มีสมาชิกได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร และต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มติของสภาผู้แทนราษฎรที่เห็นชอบการแต่งตั้งบุคคลใดให้เป็นนายกรัฐมนตรีต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร

หน้าที่ของ สมาชิก วุฒิสภา

• การพิจารณาและการกลั่นกรองกฎหมาย

> การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

> การกลั่นกรองร่างพระราชบัญญัติ

- ร่างพระราชบัญญัติทั่วไป

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อน เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติและลงมติเห็นชอบแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภา โดยวุฒิสภาต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานั้นให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน

- ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่าย

> การอนุมัติพระราชกำหนด

> การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

• การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

> การตั้งกระทู้ถาม

> การเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภา

> การเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมรัฐสภา

> การตั้งกรรมาธิการ

• การให้คำแนะนำหรือให้ความเห็น

ขอให้ผู้บุคคลดำรงตำแหน่ง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจในการให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นขอให้ผู้บุคคลดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

> ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

> คณะกรรมการการเลือกตั้ง

> ผู้ตรวจการแผ่นดิน

> คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

> คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

> คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กลไกรัฐสภา

การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น รัฐสภาทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติโดยการตรากฎหมาย เพื่อใช้บริหารราชการแผ่นดิน ทำหน้าที่ควบคุมตรวจสอบดูแลการบริหารงานของรัฐบาลให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภา รูปแบบของรัฐสภาไทยนับแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองตั้งแต่ พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา ปรากฏว่าองค์ประกอบที่สำคัญของรัฐสภาขึ้นอยู่กับรูปแบบของรัฐสภาที่จะเป็นรัฐสภาเดี่ยวหรือสองสภา ทั้งนี้รวมทั้งที่มาของสมาชิกรัฐสภา อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและความเป็นอิสระของรัฐสภา ซึ่งจะช่วยให้รัฐสภาสามารถเป็นองค์การบริหารที่ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประเทศไทยได้ใช้ระบบรัฐสภามาแล้วทั้งสองระบบ คือ ระบบรัฐสภาเดี่ยว และระบบรัฐสภาสองสภา

สำหรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดการทำงานของระบบเป็นระบบสภาคู่หรือรัฐสภาแบบสองสภา กล่าวคือมีทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และได้ให้อำนาจกับวุฒิสภาในฐานะสภาสูงที่มีอำนาจในการตรวจสอบและถ่วงดุลการทำของของสภาล่างหรือสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการประชุมรัฐสภา ร่วมกันของทั้ง 2 สภา หรือการพิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ ต่อจากสภาผู้แทนราษฎร หรือการพิจารณาให้ความเห็นชอบของวุฒิสภาภายหลังจากการพิจารณาจากสภาผู้แทนราษฎรแล้ว นอกจากนี้สำหรับประเทศไทย วุฒิสภาซึ่งมาจากการแต่งตั้งยังมีอำนาจในการเลือกนายกรัฐมนตรี โดยการเลือกตั้งเมื่อปี 2562 ที่ผ่านมาก็เกิดคำถามถึงการมีอยู่และขอบเขตของอำนาจดังกล่าวของวุฒิสภาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ หรือควรเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดต่อไป

อ้างอิง

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. รูปแบบรัฐสภาไทย พ.ศ. 2475 - ปัจจุบัน. จาก <https://parliamentmuseum.go.th/89y/content2.html> (สืบค้นเมื่อ 3 เมษายน 2566)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

การกระจายอำนาจ หรือ decentralization เป็นแนวคิดหนึ่งในการจัดระบบการปกครองท้องถิ่น โดยรัฐจะมอบอำนาจการตัดสินใจบางส่วนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะ ถึงแม้ว่าอำนาจการตัดสินใจใด ๆ ของการปกครองส่วนท้องถิ่นจะยังคงต้องอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของชาติ

DECENTRALIZATION

แต่องค์กรส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจมากขึ้นในการควบคุมดูแลกิจการภายในท้องถิ่นให้เหมาะสมกับประชาชนในพื้นที่ ในประเทศไทยได้เริ่มมีการกำหนดแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปี พ.ศ. 2542 และได้พัฒนาแผนดังกล่าวมาเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน

ลักษณะของการกระจายอำนาจ
ให้แก่ส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย
มีสาระสำคัญดังนี้:

ระเบียบบริหารราชการ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ.2534 ได้กำหนดระเบียบบริหารราชการ
ในประเทศไทยไว้เป็น 3 ส่วน ได้แก่

1

การบริหารราชการส่วนกลาง

คือรูปแบบการบริหารที่ส่วนกลางให้อำนาจแก่อปท. ในการกำหนดนโยบายและ
ดำเนินการได้โดยอิสระภายใต้กฎหมาย ในปัจจุบัน อปท. แบ่งได้เป็นสองรูปแบบ คือ
รูปแบบทั่วไป ได้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และองค์การบริหาร
ส่วนตำบล (อบต.) และรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา
ในแต่ละองค์กรปกครอง จะประกอบด้วยนายกของอปท. และสภาของอปท. (ยกเว้น
กรุงเทพมหานครที่มีทั้งสภากรุงเทพมหานครและสภาเขต) ซึ่งประชาชนเป็นผู้เลือกขึ้นมา

2

การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

คือรูปแบบการบริหารที่กระทรวง ทบวง กรม มอบอำนาจให้กับจังหวัดผ่านผู้ว่า
ราชการจังหวัด และอำเภอผ่านนายอำเภอ เพื่อให้ดำเนินนโยบายของส่วนกลางไปปฏิบัติ
ภายในเขตพื้นที่ของตน นอกจากนั้นแล้ว จังหวัดและอำเภอยังมีหน้าที่ควบคุมดูแล
และประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

3

การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

คือรูปแบบการบริหารที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดและควบคุมการปฏิบัตินโยบาย
ทั้งหมด โดยนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่เป็นผู้กำกับ และกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ
มีหน้าที่ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ควบคุมดูแล จะได้แก่
นโยบายที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ การคลัง และการต่างประเทศ รวมถึง
กำหนดนโยบายระดับประเทศให้ส่วนภูมิกำหนดนำไปปฏิบัติ

แผนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ได้กำหนดให้รัฐบาลดำเนินการให้อปท. มีอำนาจในการดูแลบริการและกิจกรรมสาธารณะ รวมถึงส่งเสริมการศึกษาภายในพื้นที่ของตน และส่งเสริมให้อปท. มีรายได้เป็นของตนเองผ่านการจัดเก็บภาษี การจัดสรรภาษี หรือการลงทุนอื่น ๆ ซึ่งนำไปสู่การจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

ปัจจุบัน ร่างแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ 3 พ.ศ.2563-2565 ซึ่งเป็นฉบับล่าสุด ได้กำหนดแนวทางการกระจายอำนาจไว้ 7 ด้านด้วยกัน ได้แก่

ด้านการถ่ายโอนภารกิจ

พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้อปท. มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เช่น การจัดการคมนาคม สาธารณูปโภค การจัดการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การส่งเสริมวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว และการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนกระจายอำนาจนี้จะสนับสนุนพ.ร.บ. ดังกล่าวโดยกำหนดขอบเขตในการทำงานระหว่างอปท. และระหว่างอปท. กับรัฐให้ชัดเจน พัฒนาระบบการถ่ายโอนงานให้อปท. และเพิ่มบทบาทของเมืองสำคัญในภูมิภาค

ด้านการเงิน งบคลัง และงบประมาณ

รายได้ของอปท. ตามที่พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภทหลัก คือ

- รายได้จากการเก็บภาษีเพิ่มเติม
- รายได้จากการจัดสรรภาษีจากรัฐ
- เงินอุดหนุน ทั้งเงินอุดหนุนปกติและเงินอุดหนุนพิเศษสำหรับภารกิจที่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม
- รายได้อื่น ๆ เช่น เงินค่าภาคหลวงหรือค่าปรับ

ร่างแผนการกระจายอำนาจนี้ มีเป้าหมายในการส่งเสริมให้อปท. มีรายได้ทั้งหมดเป็นร้อยละ 35 ของรายได้ทั้งหมดของรัฐ ผ่านการกำหนดเกณฑ์การแบ่งภาษี กำหนดแนวทางการให้เงินอุดหนุน และส่งเสริมให้อปท. หารายได้จากการลงทุน

ด้านการถ่ายโอนบุคลากร

วางแผนการกระจายอำนาจฯ ได้วางแผนทางการถ่ายโอนบุคลากรไว้ โดยยึดหลักการว่า “งานไป เงินไป ตำแหน่งไป บุคลากรสมัครใจ” กล่าวคือ การโอนย้ายบุคลากรผู้ปฏิบัติภารกิจที่ต้องโอนย้ายให้อปท. จะต้องรับประกันได้ว่าบุคลากรจะยังได้รับสวัสดิการเท่ากับการทำงานกับหน่วยงานเดิม และลดความเหลื่อมล้ำระหว่างการทำงานในท้องถิ่นกับส่วนกลาง เช่น พัฒนาศักยภาพบุคลากรในท้องถิ่น นอกจากนั้นยังได้วางแผนดูแลบุคลากรที่ไม่สมัครใจโอนย้ายไป โดยย้ายตำแหน่งของบุคลากร หรือให้เข้าโครงการเกษียณก่อนกำหนด

ด้านระบบความสัมพันธ์

แผนการกระจายอำนาจฯ มุ่งหมายให้อปท. สามารถทำงานร่วมกับอปท. อื่น ๆ รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชนได้ราบรื่นมากขึ้น โดยจะสร้างแนวทางการร่วมมือกับเอกชน และเปิดให้อปท. มีส่วนร่วมทำงานกับรัฐวิสาหกิจในส่วนที่เกี่ยวข้อง

5

ด้านการเสริมสร้างและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน

แผนการกระจายอำนาจฯ มีแนวทางดำเนินงานโดยการส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้และตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของอปท. และพัฒนากลไกของอปท. เพื่อให้พื้นที่แก่ประชาชน

6

ด้านการติดตามตรวจสอบและประเมินผล

เพื่อตรวจสอบและประเมินผลภารกิจที่ได้เคยโอนไปแล้ว จากแผนการกระจายอำนาจฯ ฉบับที่ 1 และ 2 และติดตามภารกิจที่ยังโอนไม่สำเร็จให้เสร็จเรียบร้อย

7

ด้านการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย

เพื่อให้การถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ สามารถดำเนินได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

อ้างอิง

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (ม.ป.ป). การกระจายอำนาจ. สืบค้นจาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%88%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%AD%E0%B8%B3%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%88>

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒. (2542, 17 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 114ก หน้า 48-66. <http://www.lp-pao.go.th/Plan/images/book/Book-005.pdf>

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔. (2534, 4 กันยายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 108 ตอนที่ 156ก. หน้า 1-29. <http://regu.tu.ac.th/qu esdata/Data/A81.pdf>.

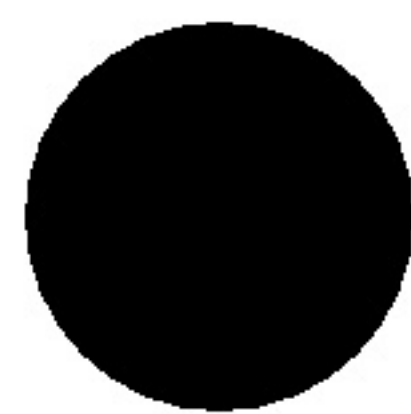
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย [พุทธศักราช ๒๕๖๐]. (2560, 6 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40ก หน้า 1-90. https://cdc.parliament.go.th/draftconstitution2/ewt_dl_link.php?nid=1038&filename=index

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. (2560). ความรู้เกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประชาชน. https://drive.google.com/file/d/1M2bQFBQTO8tWl595qgXB0eETzMj_x2xs/view

สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. (ม.ป.ป.). (ร่าง) แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ และ (ร่าง) แผนปฏิบัติกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕. https://drive.google.com/file/d/1SnjjY9r-BC_7Qw8lhGzXKYqRsrdu5uu/view

ENVI Analysis

APEC2022 : ความหวังใหม่
ทางเศรษฐกิจ หรือ ฟอกเขียวทุนเดิม

จบลงไปแล้ว สำหรับการประชุมรัฐมนตรีเอเปค ครั้งที่ 33 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2565 และการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ 29 เมื่อวันที่ 18 - 19 พฤศจิกายน 2565 หรือ APEC2022 ที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ กรุงเทพฯ ประเทศไทย โดยทั้งช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการประชุม APEC2022 มีเรื่องราวที่ชวนตั้งคำถามและข้อสงสัยมากมายจากสังคมต่อความเหมาะสมในการเป็นเจ้าภาพของประเทศไทย และการประชุมในหัวข้อ “เปิดกว้างสร้างสัมพันธ์ เชื่อมโยงกัน สู่สมดุล (Open Connect Balance)” และ “เป้าหมายกรุงเทพฯ ว่าด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (the Bangkok Goals on BCG Economy Model)” (กระทรวงการต่างประเทศ, 2565) ว่าจะเป็นการประชุมที่ “ฟอกเขียว (Greenwashing)” เช่นเดียวกับการประชุมรัฐสภากรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 27 หรือ COP27 ที่สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์หรือไม่ บทความนี้จะมาวิเคราะห์เรื่องราวในช่วงเวลาทั้ง 3 ช่วงของ APEC2022

เพียง 1 สัปดาห์ก่อนเริ่มการประชุม APEC2022 นักกิจกรรมกรีนพีซ ประเทศไทย (Greenpeace Thailand) ได้ออกมาทำกิจกรรมเชิงสัญลักษณ์ถึงผู้นำประเทศต่าง ๆ ที่จะเดินทางมาประชุม APEC2022 โดยมีการชูป้ายผ้าในบริเวณบึงน้ำของสวนเบญจกิติซึ่งใกล้ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์สถานที่จัดงาน ที่มีข้อความว่า “เอเปค ต้องหยุดฟอกเขียว” และ “ผู้ก่อวิกฤตสภาพภูมิอากาศต้องชดใช้ความสูญเสียและความเสียหาย” (กรีนพีซ, 2565) ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากเสวนาแสดงความเห็นของภาคประชาชนในหลายภาคส่วน เช่น คณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน (กป.อพช.) องค์กร Focus on global south วิทยาลัยนานาชาติปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มูลนิธิชีววิถี (BioThai) (คำชำนาญ, 2565) มูลนิธิบูรณะนิเวศ (EARTH) รวมไปถึงกรีนพีซเอง (กนิษฐชาติ และ พันธรัตน์, 2565) โดยทุกภาคส่วนต่างแสดงความกังวลต่อการประชุม APEC2022 ว่า หัวใจของการประชุมครั้งนี้จะมีวาระซ่อนเร้นที่รัฐบาลเอื้อต่อกลุ่มนายทุนขนาดใหญ่ ที่แต่เดิมมีปัญหาการละเมิดสิทธิของประชาชน ผ่านโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model: BCG) ที่เป็นหัวข้อหลัก ที่ว่าด้วยธุรกิจการบริหารจัดการ

ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน แต่รายละเอียดของหลายโครงการอาจนำมาสู่การทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมไปถึง กระทบต่อความมั่นคงทางสุขภาพของประชาชนไทย เช่น โครงการนำเข้าขยะอุตสาหกรรมจากต่างประเทศมารีไซเคิลในประเทศไทย ซึ่งต่อเนื่องมาจากการแก้ไขกฎหมายที่มีไว้กำกับดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม สมัยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ซึ่งการแก้ไขกฎหมายครั้งนั้นทำให้เกิดช่องว่างในการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้อง และใช้สอยพื้นที่ใกล้บริเวณชุมชนในการประกอบอุตสาหกรรมอันตรายได้ (มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม, 2562) อีกหนึ่งตัวอย่างที่มูลนิธิชีววิถี (BioThai) แสดงความกังวล คือ การให้ทุนขนาดใหญ่ที่มีข้อพิพาทด้านการแก้ไขกฎหมายที่อาจก่อให้เกิดการผูกขาดเมล็ดพันธุ์ (กรีนพีซ, 2565) ภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจภาคพื้นแปซิฟิก (Comprehensive and Progressive Agreement of Trans-Pacific Partnership หรือ CPTPP) (กิตติก้องนภาวงศ์, 2563) มาเข้าร่วมในฐานะผู้ร่วมจัดการประชุมครั้งนี้ ซึ่งทั้งสองตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นถึงเจตนาการฟอกเขียวและแสวงหาตลาดของรัฐบาลภายใต้กลุ่มทุนขนาดใหญ่อย่างชัดเจนการประชุม APEC2022

สำหรับในระหว่างการประชุม APEC2022 เหตุการณ์ที่เป็นที่พูดถึงมากที่สุด คือ การชุมนุมบริเวณ ถนนดินสอ ซึ่งนำไปสู่ความรุนแรงในการสลายการชุมนุม เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายนที่ผ่านมา โดยการชุมนุมดังกล่าว จัดขึ้นโดยกลุ่มราษฎรซึ่งเป็นกลุ่มที่เรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีของไทยคนปัจจุบันและอดีตหัวหน้า คสช. พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ลาออกจากตำแหน่งและยุบสภา ซึ่งการชุมนุมดังกล่าวเกิดขึ้นเป็นระยะๆ ในรูปแบบของ แฟลชม็อบตั้งแต่ช่วงปี 2563 (ปีปีซีไทย, 2563) ทั้งนี้ ก่อนการชุมนุมดังกล่าว ได้เริ่มมีการแสดงความไม่พอใจ การประชุม APEC2022 ในประเด็นหลักคือ งบประมาณ ในการสร้างภาพลักษณ์ “สีเขียว” ของรัฐบาล โดยในช่วง ต้นปี 2564 โฆษกรัฐบาลได้ออกมาเปิดเผยว่า ในการเป็น เจ้าภาพการประชุม APEC2022 ไทยต้องใช้งบประมาณกว่า 3,283 ล้านบาท (The Standard, 2564) ในช่วงที่ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 หลายส่วนยังไม่ได้รับการเยียวยา งบประมาณ ดังกล่าวกลับถูกใช้เพื่อนำเข้า THE NEW BMW i7 จาก ประเทศเยอรมนีเพื่อรองรับคณะผู้นำจากนานาประเทศที่ จะเดินทางมาเข้าร่วมการประชุม (ประชาชาติธุรกิจ, 2565)

ความไม่พอใจดังกล่าวและกระแสการชุมนุมต่อต้านรัฐบาลที่มีมาอย่างยาวนาน ทำให้เกิดการชุมนุมบริเวณลานคนเมือง และมีการเคลื่อนขบวนไปยังศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เพื่อยื่น 3 ข้อเรียกร้องถึงผู้นำนานาชาติที่มาเข้าร่วมการประชุม แต่ได้เกิดเหตุการณ์การสลายการชุมนุมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งนำไปสู่เหตุการณ์ความรุนแรง ทำให้มีประชาชนและผู้สื่อข่าวได้รับบาดเจ็บรุนแรง (The Standard, 2565) เนื่องด้วยการสลายการชุมนุมดังกล่าวเป็นรูปแบบการสลายการชุมนุมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไทย “เคยชิน” จากการใช้อำนาจเพื่อสลายการชุมนุมภายใต้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในช่วงการระบาดโควิด-19 ซึ่งขัดกับหลักการควบคุมฝูงชนที่ไม่มีอาวุธอันตราย (Guidance on Less-Lethal weapons in law enforcement) ของ UN เช่น การห้ามเล็งยิงสูงกว่าส่วนท้อง เพราะจะทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงหรือเสียชีวิตได้ เป็นต้น (iLaw, 2565)

ภายหลังความวุ่นวายทั้งหมด รายงานผลการประชุม APEC2022 ยังไม่มีความแน่ชัดเรื่องผลการประชุมมากนัก เช่น การหารือเรื่องการจัดตั้งเขตการค้าเสรีที่ค้างคามาดังแต่ช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นั้น ยังไม่มีข้อสรุปที่ลงตัวในการเปิดเขตการค้าเสรีเนื่องด้วยความแตกต่างกันอย่างมากของสมาชิก การร่วมเตรียมความพร้อมด้านเขตการค้าเสรีในอนาคต และการมุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตาม BCG Model ของกรุงเทพมหานคร (กระทรวงการต่างประเทศ, 2565) เนื่องจากต้องยอมรับว่าการประชุม APEC ไม่ใช่การประชุมที่มีวาระสำคัญมากนัก และโดยปกติแล้วเป็นการประชุมที่จัดเป็นประจำทุกปี เพียงแต่หยุดไปเนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เท่านั้น

โดยเมื่อเปรียบเทียบกับการประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศที่สำคัญและชาติที่เศรษฐกิจกำลังเฟื่องฟู 20 ชาติหรือ G20 ที่ประเทศเพื่อนบ้านของไทย อย่างอินโดนีเซีย ซึ่งสิ้นสุดไปก่อนหน้านี้เพียง 1 สัปดาห์เท่านั้น จะเห็นได้ว่าผู้นำของประเทศมหาอำนาจของโลกอย่างสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาชนจีนให้ความสำคัญกับการประชุมดังกล่าวมากกว่าการประชุม APEC2022 โดยการเดินทางไปร่วมประชุมและหารือในประเด็นสำคัญต่างๆ โดยเฉพาะด้านการเจรจาเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา และจีน ที่มีความระหองระแหงเพิ่มมากขึ้นในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจของโลก (Workpointtoday, 2565)

แม้การประชุม APEC2022 จะถูกจัดในระยะเวลาสั้นๆ เพียง 3 วันเท่านั้น แต่ก็มีเหตุการณ์ต่างๆ ตลอดช่วงระยะเวลาก่อนการจัดงานจนสิ้นสุด มีการลงทุนการใช้งบประมาณมหาศาลที่ยังไม่เห็นผลประโยชน์ต่อประชาชน ทำให้อดคิดไม่ได้ว่าการประชุม APEC2022 ในครั้งนี้ เป็นการประชุมเพื่อสร้างความหวังใหม่ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของ ไทย หรือเป็นความพยายาม “ฟอกเขียว” ของกลุ่มนายทุนและกลุ่มอำนาจเดิมเท่านั้น

เขียน พัชรียา จุลเจริญ
บรรณาธิการ ศิวรัฐ วรรณโกมล
ภาพ ณภัทร กิจก้องขจรชัย
พิสูจน์อักษร สิริณภา ทวีพงศ์ภิญโญ

อ้างอิง

- [1] <https://twitter.com/iLawFX/status/1593458112626728961>
- [2] <https://thestandard.co/cabinet-invest-for-apec-host/>
- [3] <https://thestandard.co/peoples-mob-stops-apec-9/>
- [4] <https://workpointtoday.com/indonesia-g20-2022/>
- [5] <https://waymagazine.org/apec-2022-green-washing-in-bcg.../>
- [6] <https://www.mfa.go.th/th/content/apec-brief>
- [7] <https://www.greenpeace.org/.../climate-emergency-cop27.../>
- [8] <https://www.greenpeace.org/.../food-sustainability-cptpp.../>
- [9] <https://waymagazine.org/apec2022-greenwashing/>
- [10] <https://www.bbc.com/thai/thailand-54741254>
- [11] <https://www.prachachat.net/motoring/news-1095481>
- [12] <https://ilaw.or.th/node/5206> คู่มือฯ

ENVI Inspire

วาดฝันประเทศไทยในวันที่ยั่งยืนสิ่งแวดล้อมคือประเด็นหลักของสังคม

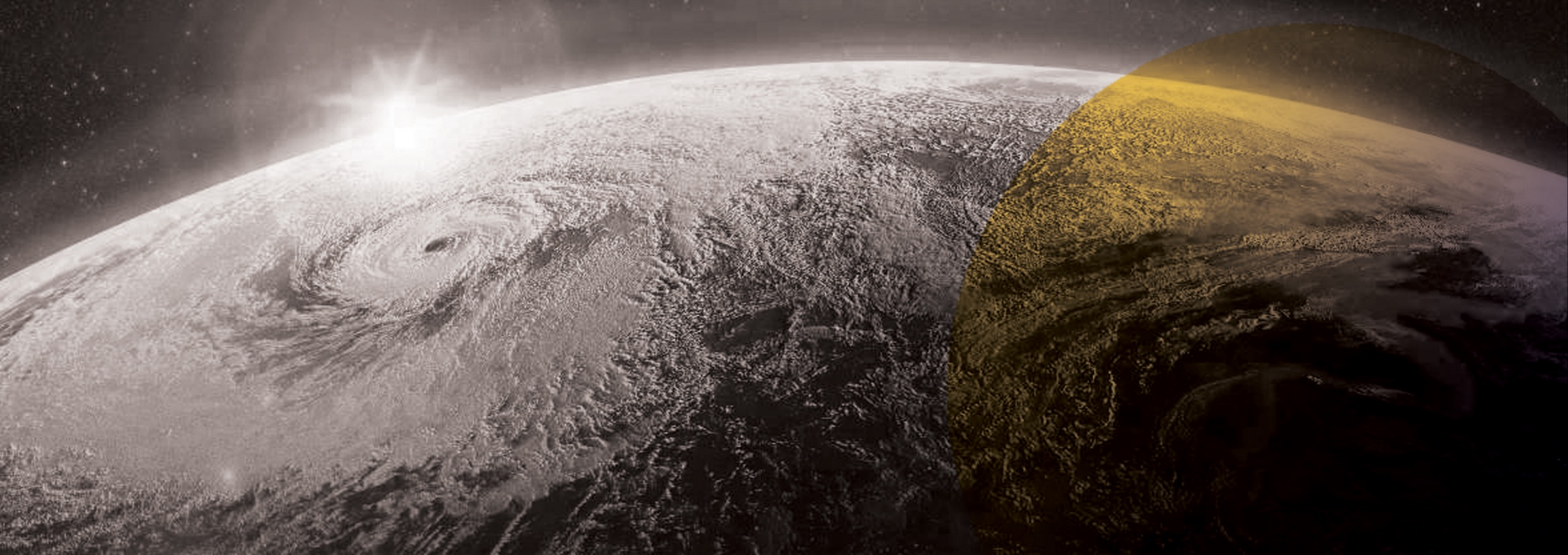

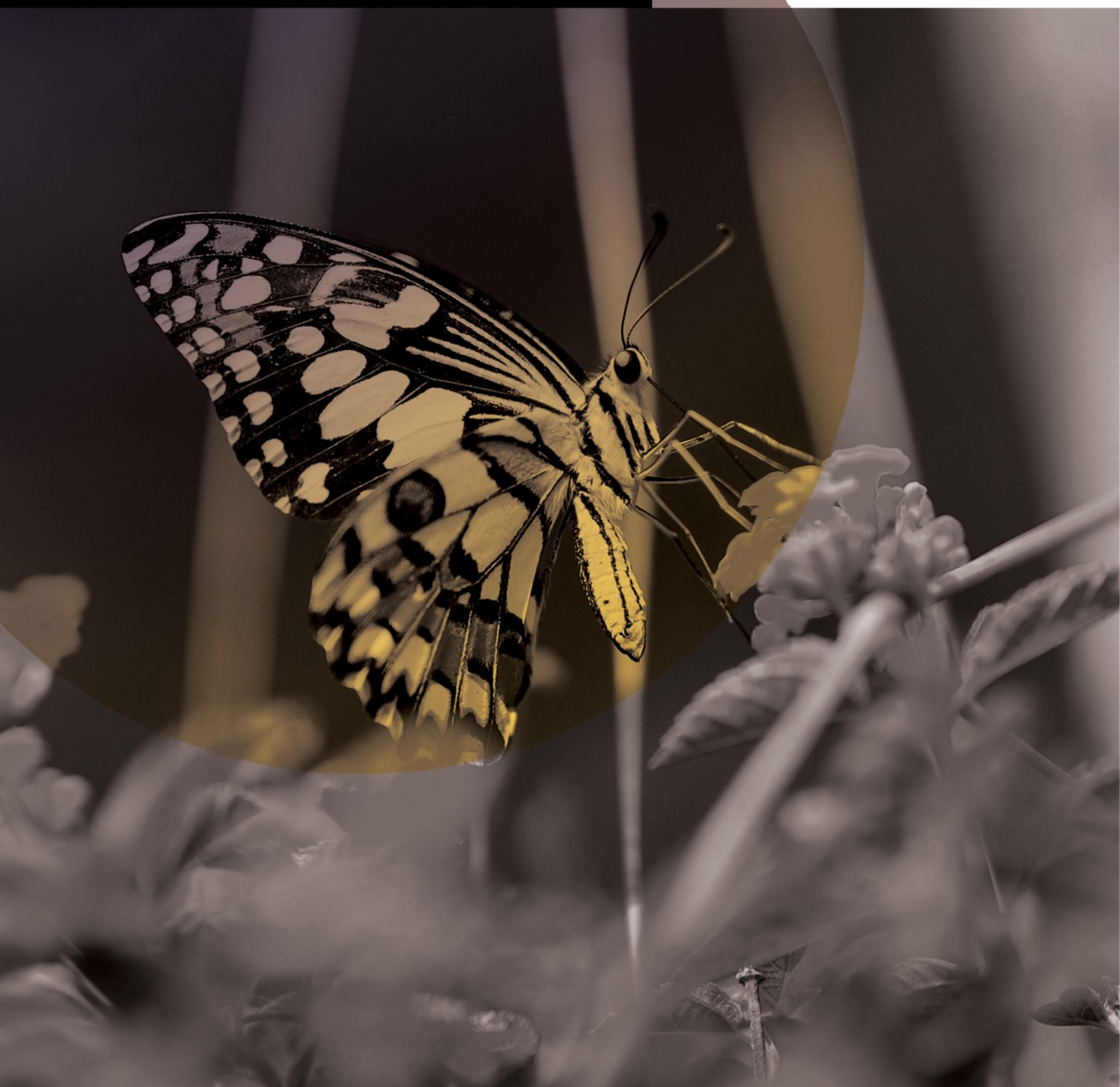
“กรุงเทพอาจจมใต้บาดาลในอีก 8 ปีข้างหน้า” คือคำเตือนที่อ้างอิงจากงานวิจัยของกรีนพีซ (Greenpeace) ซึ่งเผยแพร่ในปี 2564 ที่มีสาระสำคัญว่า พื้นที่ในกรุงเทพมหานครกว่าร้อยละ 96 อาจเผชิญสภาวะน้ำท่วมสูงหากเผชิญอุทกภัยครั้งใหญ่ดังเช่นที่เกิดขึ้นเมื่อ 10 ปีที่ผ่านมา [1] เช่นเดียวกัน รายงานซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change: IPCC) ในปีนี้ ที่คาดการณ์ว่า อุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยจะสูงขึ้น 1.5 องศาเซลเซียสเมื่อเทียบกับยุคก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรมภายในปี 2030 [2] ทั้งสองกรณีชี้ให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกจะทวีความรุนแรงมากขึ้น และผลกระทบที่เกิดจากสภาวะดังกล่าวจะเลวร้ายมากยิ่งขึ้นภายในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นผลมาจากการละลายของน้ำแข็งขั้วโลก หรืออัตราการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติจะเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี ทั้งการเกิดไฟป่า น้ำท่วมสูง สภาพอากาศแปรปรวน และการเกิดแผ่นดินไหวในหลายประเทศทั่วโลก หากประชาคมโลกยังไม่ร่วมกันแก้ไขกันตั้งแต่ตอนนี้

การทวีความรุนแรงมากขึ้นของปรากฏการณ์ดังกล่าว ทำให้นโยบายสิ่งแวดล้อมได้รับการยกระดับให้กลายมาเป็นหนึ่งใน “ประเด็นหลัก” ที่สังคมโลกให้ความสำคัญ ดังเช่น การออกแผนการปฏิรูปสีเขียว (European Green Deal) และ “Fit for 55 package” ของสหภาพยุโรป เพื่อปฏิรูปแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ สมาชิกให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของสหภาพยุโรปให้น้อยกว่าร้อยละ 55 ในปี 2030 เป็นต้น [3] นอกจากนี้ สภาวะข้างต้นยังจุดประกายให้ภาคประชาสังคมทั่วโลกออกมาเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง เพื่อเรียกร้องให้ประชาคมโลกตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป และร่วมกันหาทางแก้ไขและรับมืออย่างทันที่ ดังที่เห็นได้จาก การเคลื่อนไหวของภาคประชาสังคมเป็นจำนวนมากทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศระหว่างการจัดการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ 27 (COP27) รวมถึงการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ 29 (APEC) ที่ผ่านมาซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม [4]

European Green Deal

เพื่อสอดคล้องกับกระแสความตื่นตัวของประชาคมโลก ต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม บทความนี้จึงต้องการย้อนกลับมาพิจารณาการให้ความสำคัญกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมในบริบทของสังคมไทย โดยเน้นประเด็นการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศในมิติต่าง ๆ เป็นหลัก ได้แก่ ความพยายามในการแก้ไขและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว รวมถึงความท้าทายต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น และท้ายที่สุด การก้าวข้ามความท้าทายดังกล่าวจะกลายมาเป็นหมุดหมายสำคัญที่เชื้อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2065 และมุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านพลังงานอย่าง ‘เป็นธรรม’ ที่แท้จริง

ตลอดหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยให้ความสำคัญกับประเด็นสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ดังที่เห็นได้ว่าการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้รับการบรรจุให้เป็นประเด็นหลักในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539) เรื่อยมา จนถึงฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) ซึ่งเป็นแผนปัจจุบันที่บรรจุแบบจำลองเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economic Model: BCG) เป็นหนึ่งในเสาหลักขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ [5] การสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อพัฒนาและเอื้อให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนาสีเขียวได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เช่น ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับองค์กร The Global Green Growth Institute เพื่อวิจัยและประเมินแนวทางการสร้างความเจริญเติบโตที่ยั่งยืนของไทย เป็นต้น นอกจากนี้ ประเทศไทยยังแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการสร้างความตระหนัก แก่ไข และรับมือกับผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกในระดับต่าง ๆ โดยในระดับประเทศ รัฐส่งเสริมการดำเนินงานของอุตสาหกรรมสีเขียว และส่งเสริมการลงทุนเพื่อค้นคว้าวิจัยนวัตกรรมพลังงานสะอาดเพื่อเอื้อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านทางพลังงาน เช่น การสร้างโซลาร์ฟาร์มลอยน้ำแบบระบบไฮบริดที่จังหวัดอุบลราชธานี [6] ในระดับเมือง เช่น กรุงเทพมหานครเข้าร่วมในโครงการ 100 Resilience Cities ซึ่งริเริ่มโดยมูลนิธิร็อกเกอร์เฟลเลอร์ (Rockerfeller) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมในการรับมือผลกระทบของภาวะโลกรวนในอนาคต [7] และในระดับปัจเจกบุคคล เช่น การรณรงค์ให้ประชาชนคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้นผ่านโครงการต่าง ๆ ที่จัดโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เป็นต้น

ความสำเร็จที่เห็นได้ชัดเจนจากความพยายามดังกล่าว คือ การจุดประกายให้ประเด็นสิ่งแวดล้อมกลายมาเป็นหนึ่งในประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสำคัญเป็นวงกว้าง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนาอย่างยั่งยืน การเปลี่ยนผ่านสู่พลังงานสะอาด และการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว กลายมาเป็นส่วนหลักของทั้งการพัฒนาประเทศ และการขับเคลื่อนและแข่งขันของภาคธุรกิจภายในประเทศ ดังเช่น บริษัทเอกชนด้านพลังงานของไทย ไม่ว่าจะเป็น BanpuNEXT, B. GRIMM, EA, และ GULF ต่างหันมาเพิ่มการลงทุนในการผลิตพลังงานสะอาดมากขึ้น ตลอดจนพฤติกรรมกระดาาเนินชีวิตของปัจเจกบุคคลที่เริ่มเปลี่ยนแปลง ปัจเจกบุคคลหันมาคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เช่น ประชาชนเริ่มตระหนักถึงการลดรอยเท้าคาร์บอน (carbon footprint) จากชีวิตประจำวันของตนเองมากขึ้น เป็นต้น ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จทั้งหลายข้างต้น คือ แรงผลักดันจากภาคประชาสังคมของประเทศอย่างต่อเนื่อง จนสามารถกล่าวได้ว่า ภาคประชาสังคมคือหัวใจหลักที่สร้างรากฐานและทำให้ประเด็นสิ่งแวดล้อมขึ้นมาเป็นประเด็นหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทยในปัจจุบัน แรงผลักดันเหล่านี้แสดงออกมาทั้งในรูปของการรณรงค์ การเรียกร้อง และการจัดโครงการตั้งเพื่อให้ความรู้ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนอย่างครอบคลุมทั่วถึง

1

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าไทยจะประสบความสำเร็จในการสร้างความตระหนักต่อสังคมโดยรวมในระดับหนึ่ง ไทยก็ยังคงเผชิญกับความท้าทายสำคัญ 2 ประการ ที่เหนียวรั้งความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนผ่านพลังงานอย่างเป็นธรรมในอนาคต ดังนี้

ประการแรก คือ การออกแบบนโยบายสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ชำร่วยนโยบายหรือข้อบังคับบางประการกลับบั่นทอนความเป็นอยู่ของประชาชนเสียมากกว่า ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ นโยบายการชดเชยการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกสู่ชั้นบรรยากาศผ่านการปลูกป่า (carbon offset) เพื่อให้ประเทศบรรลุเป้าหมายการจำกัดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกสู่ชั้นบรรยากาศ นอกจากนี้ นโยบายนี้ไม่สำเร็จตามที่หวังไว้ นโยบายนี้ยังเอื้อให้เกิดการเก็งกำไรของบริษัทเอกชนขนาดใหญ่ และก่อให้เกิดการไล่ที่ชาวพื้นถิ่นที่อาศัยอยู่ในอาณาบริเวณด้วย ดังจะเห็นได้ว่าชาวพื้นถิ่นหลายกลุ่มออกมาเคลื่อนไหวเพื่อทวงคืนสิทธิและพื้นที่ของตนเองในช่วงหลายปีที่ผ่านมา [8] กรณีนี้ชี้ให้เห็นว่า นโยบายการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในปัจจุบันของไทยไม่ได้คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนมากเพียงพอ ทว่ากลับเป็นนโยบายเพื่อเอื้อต่อการกอบโกยผลกำไรทางธุรกิจของกลุ่มทุนขนาดใหญ่เสียมากกว่า

ประการถัดมา คือ กลไกการกระจายอำนาจผลิตพลังงานสะอาดในปัจจุบันไม่มีประสิทธิภาพ สิทธิและอำนาจในการผลิตพลังงานสะอาด เช่น ไฟฟ้าพลังงานน้ำหรือพลังงานแสงอาทิตย์ ยังคงถูกควบคุมรวมอยู่ในกิจการของบริษัทเอกชนด้านพลังงานขนาดใหญ่ และหน่วยงานรัฐบาลเท่านั้น ไม่มีการกระจายลดหลั่นลงมาสู่ภาคประชาชน การกุ่มอำนาจในการผลิตพลังงานสะอาดอยู่เพียงแค่กลุ่มทุนขนาดใหญ่เอื้อให้กลุ่มเหล่านี้สามารถแสวงหาผลกำไรจากธุรกิจและอุตสาหกรรมพลังงานสะอาดต่อไปได้ และทำให้ทิศทางและอัตราเร็วของการเปลี่ยนผ่านพลังงานสะอาดของประเทศ

ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและการลงทุนของกลุ่มบริษัทเหล่านี้และหน่วยงานรัฐเพียงเท่านั้น ในขณะเดียวกันภาคประชาชนที่ต้องการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านพลังงานสะอาดกลับถูกขับออกจากกระบวนการนี้ผ่านระเบียบข้อบังคับและขั้นตอนที่ซับซ้อนต่าง ๆ ภายในระบบการจัดการของหน่วยงานรัฐ ทำให้การเปลี่ยนแหล่งพลังงานของตนเองให้กลายเป็นพลังงานทดแทนยังเป็นไปได้ยากในปัจจุบัน เนื่องด้วยปัจจัยด้านราคาและกฎหมายทำให้ภาคประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง เช่น การผลิตพลังงานไฟฟ้าผ่านการติดตั้งแผงโซลาร์บนหลังคาของที่อยู่อาศัยของตนเอง (solar rooftop) เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ท่ามกลางกระแสความตื่นตัวของประชาคมโลกต่อประเด็นสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น และการคาดการณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศต่อทุกระดับของประเทศ ประเด็นสิ่งแวดล้อมจึงได้รับการยกระดับจนกลายมาเป็นหนึ่งในประเด็นที่ขับเคลื่อนวาระการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ บทสนทนาทั้งในวงการค้ากำหนดนโยบาย ธุรกิจของบริษัทเอกชน และการใช้ชีวิตของปัจเจกบุคคลต่างแฝงฝังด้วยการคำนึงถึงความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะสะท้อนความสำเร็จในการผลักดันประเด็นเรื่องสิ่งแวดล้อมให้กลายเป็นประเด็นหลักที่สังคมให้ความสำคัญ ทว่าก็ยังคงมีความท้าทายต่าง ๆ ที่ทุกภาคส่วนของไทยต้องร่วมมือกันก้าวข้ามเพื่อบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์และการเปลี่ยนผ่านพลังงานโดยที่ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมทำายที่สุด ภาพฝันของประเทศไทยในวันทีนโยบายสิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นหลักของสังคมจะสมบรูณ์ได้ก็ต่อเมื่อภาพนั้นได้รับการแต่งตั้งจากประชาชนร้อยละ 99 มิใช่เพียงร้อยละ 1 ของประเทศเท่านั้น

เขียน ศิวัฐ วรรณโกมล

บรรณาธิการ สรวิชญ์ ธรรมรัตวงศ์

ภาพ ชนวีร์ กาสุวรรณ

พิสูจน์อักษร สิริรภา ทวีพงศ์ภิญโญ

อ้างอิง

- [1] <https://www.bbc.com/thai/international-59204934>
- [2] <https://www.ipcc.ch/report/ar6/wg2/>
- [3] <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/>
- [4] <https://thestandard.co/greenpeace-thailand-apec-2022/>
- [5] https://www.nesdc.go.th/download/Plan13/Doc/Plan13_DraftFinal.pdf
- [6] <https://www.bangkokpost.com/thailand/general/2212523/worlds-largest-hydro-floating-solar-farm-goes-live-in-ubon-ratchatani>
- [7] <https://energyramblings.com/2017/01/04/bangkok-one-of-rockefellers-100-resilient-cities/>
- [8] <https://www.greenpeace.org/thailand/story/24432/climate-greenwashing-and-net-zero-strategies-thailand/>
- [9] <https://news.globallandscapesforum.org/37693/7-ways-indigenous-knowledge-is-changing-landscapes/>
- [10] <https://doi.org/10.1080/03932729.2021.1959755>

ผู้จัดทำ

บรรณาธิการ

พุทธิชาติ มาแดง

กองบรรณาธิการฝ่ายเนื้อหา

พุทธิชาติ มาแดง

พงศธร สาลีผล

อรุณทัตย์ ศรีอำไพ

ศิวัชฐ์ วรรณโกมล

พัชรียา จุลเจริญ

กองบรรณาธิการฝ่ายพิสูจน์อักษร

พนปิติ ตันสุวรรณโสภณ

อิสริยา ศุภกิจอนันต์คุณ

สรวิชญ์ ธรรมรติวงศ์

พุทธิชาติ มาแดง

สิรินภา ทวีพงศ์ภิญโญ

ฝ่ายศิลปกรรม

ยศพัทธ์ เศรษฐีมงคลไชย

ขอขอบคุณผู้สนับสนุน

Bale'

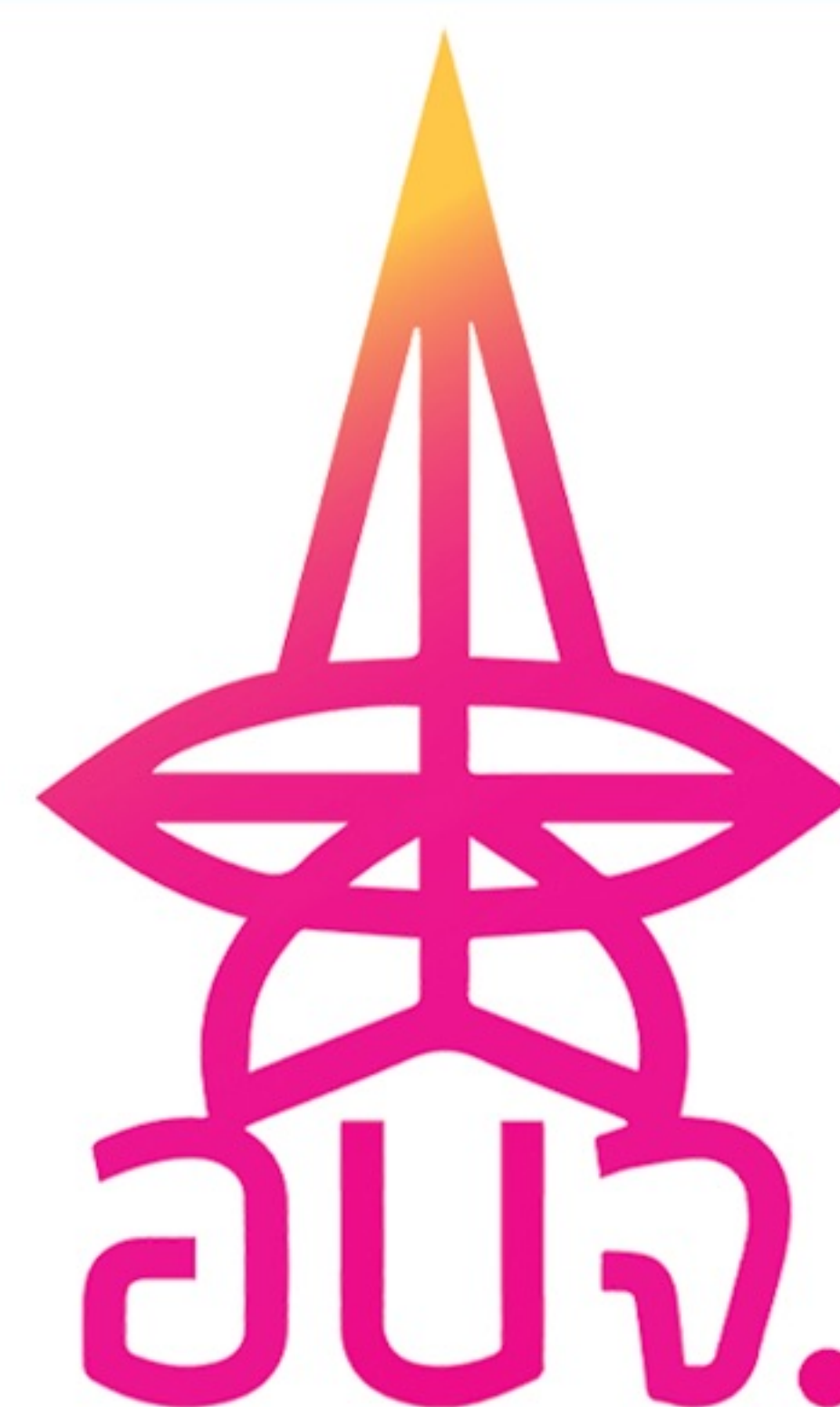
กองทุน 6 ตุลาฯ

三尼สิตสามย่าน

EnLAW
มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม
ENLAWTHAI Foundation

**Hanns
Seidel
Foundation**

